

[Knud Kristensen.]

over for de tiltalte i deres Egenskab af Tillidsrepræsentanter.“

Hendes Arbejde og hendes Opførsel i Almindelighed var der ikke noget at udsætte paa, men Tillidsrepræsentanterne syntes, der blev gjort for lidt ud af dem, herud af Lemmen med hende. Det fremgaar ogsaa af Sagen, at en af de Ting, de havde imod hende, var, at hun bestilte for meget. De paagældende blev dømt efter Loven. De kom til at yde den vedkommende Erstatning. Nu vil man have gjort lovligt igen, at saadan skal man kunne behandle et Menneske, som ikke har gjort andet end maaske ikke at være underdanig nok over for dem, som mente at staa over hende, og saa maaske bestille lidt for meget. Det er en rar Retspraksis, man vil have indført.

Dette var et Eksempel, der viste Arbejdernes Behandling af en af deres egne; et andet Eksempel drejer sig om en Sag, som var meget omtalt i Bladene i sin Tid, om en Gartner ude paa Amager, som ikke havde nogen Konflikt med sine Arbejdere, som endogsaa fik en skriftlig Erklæring fra Arbejderne om, at de var godt tilfredse med de Vilkaar, de arbejdede under, og saa vidt jeg har faaet oplyst, arbejdede de heller ikke til en lavere Løn end det, der var almindelig tarifmæssigt. Men Fagforeningen vilde, at de skulde ind i Fagforeningen, og at den vedkommende Gartner skulde slutte en Overenskomst. Frihed til at være selvstændig og uafhængig maa ikke finde Sted. Det var Jordbærsæson, og de gjorde alt gennem Pressen, ogsaa ved usandfærdige Beskyldninger, saaledes som det er fremhævet i Domspræmisserne, for at faa denne Mand næsten økonomisk ruineret, ved at hele hans Avl af Jordbær skulde ødelægges. Ogsaa disse blev dømt til at yde Erstatning og fik en Bøde.

Er det da det, man vil have tilvejebragt igen: at uden nogen virkelig Grund, blot fordi man ikke vil rette sig efter visse Organisationers Ønske og Vilje, skal ens Erhverv ødelægges, til Skade for en selv og til Skade for de Arbejdere, der er ansat i Virksomheden?

Et tredje Eksempel skal jeg nævne, en Dom, der er overgaaet Grossistforeningen i Tobaksbranchen. De havde stillet som Betingelse for Optagelse af et Medlem, at han afbrød al Forbindelse med en anden Mand, uden nogen Paavisning af, at denne Mand ikke var en fuldt ud hæderlig og retsindig Mand — saa vidt jeg kan se af Dommen, har han for Resten været Medlem af dette høje Ting. Men denne Mand skulde nu af en

eller anden Grund ikke have Virksomhed og ikke have Fortjeneste, og saa stiller man som Betingelse for Medlemsskab i Foreningen, at denne Forbindelse afbrydes; det blev gjort gældende, formoder jeg, eftersom det er taget til Efterretning i Dommen, at den paagældende meget vanskeligt kunde føre sin Forretning videre, hvis han ikke var Medlem af Foreningen. Men det var altsaa heller ikke ham, man vilde ramme, det var Trediemand. Ogsaa disse Mennesker blev dømt til en Erstatning, fordi de paa denne Maade havde forhindret en Mands Adgang til Erhverv gennem Boykotning og Forfølgelse.

Er det saadanne Tilstande, man vil have tilvejebragt, at den Slags Ting frit kan gøres? Ja, det maa det jo være, ellers vil man foreslaar Loven ophævet.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sagde, det var en Klasselov, men han sagde samtidig, at baade Arbejdere og Arbejdsgivere var imod den. Jeg har nu heller ikke hørt, at Karteller og Monopoler var særlig varme paa den. Men hvis det er en Klasselov, saa er det en Lov, der er vendt mod den Klasse, som vil misbruge Organisationer og disses økonomiske Magt til at undertvinge andre, der ikke er saa stærke som de selv — i anden Forstand er det ingenlunde nogen Klasselov.

Det, der vil ske gennem Ophævelsen af Loven, er, at der gives Signal til en fuld Udvikling og Gennemførelse af Kapitalmagten og Organisationsmagten, saa at disse faar uindskrænket Magt til at tvinge andre til at lyste deres Parole. Og det, man derigennem opnaar, er, at en meget vigtig Del af Retshaandhævelsen bliver henlagt til Organisationerne og de stærke Kapitalsammenslutninger. I gamle Dage var Retshaandhævelsen for en stor Del henlagt til Herremændene, som baade kunde dømme og straffe dem, som ikke vilde indordne sig under deres Opfattelse. I vore Dage afskaffer man en Lov, som søger at hindre de store Magtfaktorer i Nutidens Samfund i at haandhæve Retten og i at straffe de Folk, som ikke optræder efter deres Vilje. Det er vor Opfattelse, at Retshaandhævelsen bør ligge hos Samfundet og ikke hos de enkelte stærke Organisationer eller Kapitalsammenslutninger. En Fortsættelse af den Udvikling, man indleder ved denne Lovs Ophævelse, eller en Rullen til Side af alle Hemninger for en saadan Fortsættelse vil føre til, at Magten koncentrerer hos en mindre Del af Befolkningen, som derefter kan tyrannisere, dømme og straffe den øvrige Del af Befolkningen.

Derved vil Forholdene blive meget